

Werkdocument versie 28 maart

Besluit van de Minister van Economische Zaken en Klimaat, in overeenstemming met de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties van xx XXXX 2019, nr. WJZ / XXXXXX, inzake versterking van gebouwen in Groningen en tot instelling van de Tijdelijke commissie versterking Groningen
(Besluit versterking Groningen)

De Minister van Economische Zaken en Klimaat, in overeenstemming met de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties;

Gelet op artikel 52g, derde lid, van de Mijnbouwwet, artikel 4:81 en afdeling 10.1.1 van de Algemene wet bestuursrecht en artikel 2, eerste lid, van de Wet vergoedingen adviescolleges en commissies;

Besluit:

Hoofdstuk 1 Algemeen

Artikel 1 Begripsbepaling

In dit besluit en de hierbij behorende bijlagen wordt verstaan onder:

- *beoordeling*: bouwkundige berekening of een gebouw aan de veiligheidsnorm voldoet;
- *commissie*: commissie bedoeld in artikel 2, eerste lid
- *gasopslag NORG*: ondergrondse gasopslag, bedoeld in artikel 52a van de Mijnbouwwet
- *gebouw*: gebouw als bedoeld in artikel 1 van de Woningwet;
- *gebouwen met een licht verhoogd risico*: gebouwen met een kans tussen de 50% en 90% dat ze voldoen aan de veiligheidsnorm voldoen voor een periode van minder dan X jaren;
- *gebouwen met een langjarig licht verhoogd risico*: gebouwen met een kans tussen de 50% en 90% dat ze voldoen aan de veiligheidsnorm voor een periode van ten minste X jaren;
- *gebouwen met een verhoogd risico*: gebouwen met een kans van 50% of kleiner dat ze voldoen aan de veiligheidsnorm voldoen;
- *gebouwen met een normaal risico*: gebouwen waarvan de kans hoger is dan 90% dat ze voldoen aan de veiligheidsnorm;
- *minister*: Minister van Economische Zaken en Klimaat;
- *opname*: onderzoek aan een gebouw gericht op het verkrijgen van de informatie voor het uitvoeren van een beoordeling;
- *plan van aanpak*: plan van aanpak als bedoeld in artikel 5, eerste lid;
- *risicomodel*: model voor het berekenen van de verwachte kans dat een gebouw niet voldoet aan de veiligheidsnorm, zoals aangewezen door de commissie;
- *risicoprofiel*: risicoprofiel als bedoeld in artikel 12, eerste lid;
- *uitvoeringsorganisatie*: uitvoeringsorganisatie bedoeld in [nieuw instellingsbesluit NCG]
- *veiligheidsbesluit*: besluit als bedoeld in artikel 15, eerste lid,
- *veiligheidsnorm*: norm om te bepalen of een gebouw versterkt moet worden en welke maatregelen moeten worden getroffen, als bedoeld in artikel 11, eerste lid;
- *versterkingsbesluit*: besluit als bedoeld in artikel 16, eerste lid;

Hoofdstuk 2 Versterking

Artikel 2 Toepassingsbereik

1. Dit besluit is van toepassing op gebouwen die mogelijk niet voldoen aan de veiligheidsnorm als gevolg van beweging van de bodem als gevolg van de aanleg of de exploitatie van een mijnbouwwerk ten behoeve van het winnen van gas uit het Groningenveld of als gevolg van de gasopslag Norg.
2. In plaats van dit besluit zijn de afspraken en beleidsmatig kader zoals deze golden voor inwerkingtreding van dit besluit, van toepassing op:
 - a. gebouwen waarvoor een versterkingsadvies is aangeboden aan de eigenaar voor 1 juli 2018;

- b. batch 1588, als bedoeld in [vindplaats (convenant d.d. 11 maart)];
 - c. het scholenprogramma, als bedoeld in [vindplaats];
 - d. het zorgprogramma, als bedoeld in [vindplaats];
 - e. eigen initiatief, als bedoeld in [vindplaats];
 - f. heft in eigen hand, als bedoeld in [vindplaats];
 - g. Calvi-kerken, als bedoeld in [vindplaats].
3. Dit besluit is niet van toepassing op industrie en infrastructuur.

[Voor de gevallen genoemd in lid 2 zijn reeds sluitende afspraken gemaakt (of in voorbereiding) voor het bepalen van de scope, planning, kosten en uitvoering. Afhandeling kan volgens die afspraken geschieden. Toepassing van dit besluit op deze gevallen roept alleen vragen op. Voor industrie en infrastructuur moet nog een beleidskader worden opgesteld. Daarom nu uitgezonderd.

PM bezien of agro en industrie/MKB ook (expliciet) moeten worden uitgezonderd]

Artikel 3 Veiligheidsnorm

Het risico op overlijden van een individu door het bezwijken van dat gebouw, als gevolg van aardbevingen, is niet hoger dan 1 op de 100.000 per jaar.

[Hiermee komt vast te staan dat de Meijdam-norm voor versterken blijft gelden. De wijze waarop wordt bepaald of aan deze norm wordt voldaan wordt bepaald door de commissie (artikel 11a, derde lid, onder a). Hiermee is geborgd dat onafhankelijk en met de meest recente inzichten wordt bepaald wat er nodig is.]

Hoofdstuk 3 Gemeentelijk plan van aanpak

Artikel 4 Risicoprofiel

1. De commissie stelt het risicoprofiel van een gebouw waarop dit besluit van toepassing is, vast en herziet dit jaarlijks.
2. Bij het vaststellen van het risicoprofiel wordt elk gebouw in een van de volgende categorieën ondergebracht:
 - a. verhoogd risico;
 - b. langjarig licht verhoogd risico;
 - c. licht verhoogd risico;
 - d. normaal risico.
3. Het risicoprofiel van een gebouw wordt vastgesteld met gebruikmaking van het risicomodel.
4. Het risicoprofiel van een gebouw wordt aangepast ten opzichte van de uitkomst van het risicomodel indien de aard of de locatie van het gebouw daar aanleiding toe geeft.

[De NAM doet jaarlijks een HRA-run. Dit is een verplicht onderdeel van de operationele strategie (Mijnbouwwet). Het SODM toetst deze uitkomst (in het kader van de gaswinning). De uitkomst van de HRA-run wordt ter beschikking gesteld aan de Commissie. Zodra een (publiek) alternatief voor de HRA-beschikbaar is kan de commissie deze aanwijzen (11a, derde lid, onder a) en toepassen.

Het eerste lid bepaalt dat voor alle gebouwen door de Commissie een risicoprofiel wordt bepaald. Ongeacht of de input het HRA-model is of een ander model, de vaststelling van het risicoprofiel is de verantwoordelijkheid van de Commissie.

Op grond van het derde lid wordt het risicoprofiel bepaald door het risicomodel (de HRA) en op grond van het vierde lid kan de uitkomst verrijkt worden (vergl. proces zomer 2018). Deze verrijking heeft een technisch karakter, als er aanleiding is om te twijfel aan de uitkomst van de HRA. Als er bestuurlijke/ persoonlijke redenen zijn om gebouwen toe te voegen aan de operatie kan dit door de gemeente gebeuren in het kader van het plan van aanpak.

De optelsom van alle risicoprofielen samen vormt de lijst met een volgorde waarin gebouwen, zouden kunnen worden aangepakt (de verrijkte HRA-lijst). Deze heeft geen zelfstandige betekenis maar vormt input voor de gemeenten voor het lokaal pva. De UO werkt op basis van het PVA (niet de HRA). Dit PVA wordt tenminste eenmaal per jaar aangepast, waarbij de nieuwe HRA-lijst wordt meegenomen (artikel 5).]

Artikel 5 Gemeentelijk plan van aanpak

1. De gemeenteraad stelt een plan van aanpak op voor de versterking in de gemeente en herziet dit tenminste jaarlijks.
2. Het ontwerp van het plan van aanpak wordt voorgelegd aan de inspecteur-generaal der mijnen om te bezien of het plan van aanpak uitvoerbaar is en voldoet aan de eisen, genoemd in het derde tot en met het achtste lid.
3. Het plan van aanpak bevat:
 - a. uitvoeringskaders voor de versterking binnen de gemeente;
 - b. de planning voor het opnemen van gebouwen;
 - c. een beschrijving en planning van werkzaamheden die samenhangen met de versterking;
 - d. de planning voor de uitvoering van de werkzaamheden aan de gebouwen, genoemd in artikel 2, tweede lid;
 - e. een planning voor het opstellen en uitvoeren van een versterkingsbesluit voor gebouwen waarvoor een veiligheidsbesluit is vastgesteld.
4. In het plan van aanpak worden gebouwen met een verhoogd risicoprofiel met voorrang opgenomen.
5. In het plan van aanpak kunnen gebouwen met een normaal risicoprofiel worden toegevoegd en gebouwen met een lager risicoprofiel voorrang krijgen als:
 - a. dit het draagvlak voor de versterking ten goede komt; en
 - b. dit geen onredelijke vertraging oplevert voor de versterking van gebouwen met een verhoogd risicoprofiel.
6. In het plan van aanpak wordt rekening gehouden met de jaarlijks beschikbare capaciteit voor opname, beoordeling en uitvoering.
7. In het plan van aanpak wordt opgenomen dat een versterkingsbesluit wordt vastgesteld als aannemelijk is dat het besluit direct na vaststelling kan worden uitgevoerd.
8. Werkzaamheden die samenhangen met de versterking worden uitsluitend opgenomen als dit geen onevenredige vertraging voor de voortgang van de versterking veroorzaakt.

[In het bestuurlijk overleg is afgesproken dat de gemeente opdrachtgever wordt van de uitvoering. De minister van EZK is wettelijk verantwoordelijk voor het besluiten over en uitvoeren van versterkingsmaatregelen (52g, derde lid, van de Mijnbouwwet). Deze wettelijke taakverdeling kan niet door deze beleidsregel worden veranderd. De formele besluiten (veiligheidsbesluit, versterkingsbesluit), de rechtsbescherming en het inschakelen van aannemers ligt daarom nog bij de minister van EZK. Dit kan worden verlegd naar de gemeenten in de wet.

De gemeenten krijgen in deze beleidsregel wel een materieel opdrachtgeverschap van de versterking door het plan van aanpak (pva). In het pva wordt bepaald welke gebouwen worden opgenomen in het komende jaar, een beschrijving van bijkomende werkzaamheden en een planning van de uitvoering van bijkomende werkzaamheden en de uitvoering van versterking. De UO en commissie zullen volgens de planning in het PVA werken, waardoor de gemeenten het stuur in handen krijgen (artikel 6 eerste lid, artikel 9, eerste lid en artikel 11).

Alle gemeenten hebben een eerste plan van aanpak opgesteld (2018/2019). Het is de bedoeling dat die pva jaarlijks wordt herzien om de laatste stand van zaken te verwerken. Zoals nieuwe inzichten uit de HRA, mee- en tegenvallers in de realisatie etc. De pva's zijn op dit moment nog vooral gericht op de opname en beoordeling. Naarmate meer bekend wordt over de maatregelen die nodig zijn kan ook meer in detail worden gepland over de versterkingsbesluiten en uitvoering. Hetzelfde geldt voor de gebiedsgerichte "bijkomende" werkzaamheden. Door deze input steeds in het pva te verwerken wordt een integraal beeld van de versterking in de gemeente gegeven wat steeds gedetailleerder wordt. Er wordt daarom niet steeds een apart plan gemaakt voor de

planning van de opname/ de planning van de versterkingsbesluiten en de planning voor de uitvoering.

Het SODM toetst steeds de wijziging van de gemeenten. Hierdoor wordt verzekerd dat de (geconcretiseerde) aanpak steeds binnen de kaders van veiligheid blijft. Na het akkoord van het SODM kan de UO het PvA als uitgangspunt nemen.

In het eerste lid is bepaald dat de gemeenteraad het plan vaststelt. Dit laat onverlet dat het college en de UO een belangrijke adviserende functie hebben bij de totstandkoming. Een tussentijdse wijziging van het PvA is mogelijk maar vergt wel een akkoord van de gemeenteraad en een check van het SODM.

Het tweede lid bepaalt dat het SODM de PvA (en herzieningen) beoordeelt. Daarbij wordt zowel gekeken naar de veiligheid als de overige criteria uit dit artikel w/o capaciteit en uitvoerbaarheid.

Het derde lid geeft de inhoudseisen van het PvA. Onderdeel a geeft een algemene basis voor de gemeenten om voor de versterking binnen de gemeente uitvoeringskaders vast te stellen. De Uitvoeringsorganisatie zal rekening houden met deze kaders bij het opstellen van de versterkingsbesluiten en de uitvoering van feitelijke werkzaamheden in de gemeente. De gemeentelijke uitvoeringskaders moeten passen binnen deze beleidsregel. Het ligt voor de hand dat de gemeente in ieder geval uitvoeringskaders vaststelt voor:

- Besluitvorming prioritering uitvoering versterken; (binnen veiligheidstermijnen);
- Beleid tijdelijke huisvesting (NB: tijdelijke huisvesting zit in gestandaardiseerde prijslijst);
- Communicatie bewoners;
- Aansturing uitvoeringsorganisatie op basis van lokale plannen van aanpak;
- Waar gewenst standaardisatie (of niet), wijze opstellen definitief ontwerp, wijze uitwerking kostenramingen;
- Besluitvorming aanwending extra middelen (o.a. inpassingkosten, NPG) naast versterkingskosten;
- Invullen discretionaire ruimte versterken (5% bovenop de investeringskosten): uitvoeringsorganisatie in overleg met opdrachtgever (gemeenten);
- Beleid irt waardesprong (anti-speculatie): gemeenten/corporaties.

Het PvA bevat verder de planning van alle stappen van de versterking (onderdeel b: opname en onderdeel e: versterkingsbesluit en uitvoering). Het PvA bevat een omschrijving en een planning van samenhangende werkzaamheden zodat de uitvoering van de versterking hierop kan worden afgestemd (onderdeel c). Een voorbeeld van een samenhangende werkzaamheid is het aanpakken van de riolering, gelijktijdig met de versterking van de gebouwen in de straat. Het PvA bevat ten slotte een planning voor de uitvoering van maatregelen aan gebouwen die niet onder de reikwijdte van dit besluit vallen (zoals batch 1.588). Deze planning is relevant om de werkzaamheden in het nabijheid af te stemmen.

Wensen van de eigenaar komen niet in het gemeentelijke plan maar worden direct betrokken bij het opstellen van het versterkingsbesluit. Het PvA bevat alleen de planning en coördinatoren van samenhangende werkzaamheden. Parallel zal de gemeente een opdracht moeten verlenen voor deze werkzaamheden. Dit vergt een gedetailleerde opdracht aan de uitvoeringsorganisatie waarin heldere afspraken over de prestatie en de financiering worden gemaakt. Het is ook denkbaar dat de gemeente de samenhangende werkzaamheden in eigen beheer (laat) uitvoeren.

In het vierde lid is de hoofdregel opgenomen dat de gebouwen met een verhoogd risicoprofiel voorrang krijgen. Dat ziet zowel op de planning van opname als de planning voor het versterkingsbesluit en uitvoering. In het vijfde lid is een mogelijkheid geboden om af te wijken van de hoofdregel en ook gebouwen met een normaal risicoprofiel mee te nemen of te schuiven in de volgorde. Deze bepalingen vormen een belangrijk deel van de toets die door het SODM zal worden uitgevoerd op de pva's (vergelijkbaar aan de toets op de eerste plannen).

In het zesde lid is opgenomen dat de gemeenten in het plan van aanpak rekening houden met de beschikbare capaciteit. Dit ziet zowel op de capaciteit binnen de gemeente als de regionale

capaciteit. Dit vergt dus regionale afstemming tussen de gemeenten. De UO faciliteert dit door jaarlijks een inschatting te geven van de beschikbare capaciteit in de regio.

De capaciteit kan beperkt worden door menskracht of door lokale omgevingsfactoren (bv toevoerwegen, beschikbaarheid wisselwoningen etc). Als een gemeente, of alle gemeenten gezamenlijk meer capaciteit "claimen" dan beschikbaar is, voeren de commissie en de NCG hun taken uit, in de volgorde die door de gemeenten is bepaald, voor zover de capaciteit dit toelaat.

In het zevende lid is een bepaling opgenomen voor de planning van de versterkingsbesluiten. Hiermee komt tot uitdrukking dat direct na de vaststelling van de versterkingsbesluiten over moet worden gegaan tot uitvoering. Hiermee wordt voorkomen dat er een grote "werkvoorraad" van versterkingsbesluiten ontstaat die pas veel later kunnen worden uitgevoerd.

Het achtste lid vormt een beperking voor de gebiedsgerichte werkzaamheden. Deze moeten (1) samenhangen met de versterking en (2) geen onevenredige vertraging opleveren. Dus een zwembad in het buitengebied is geen onderdeel van de versterking en het aanbrengen van enkele hoekankers kan geen jaren blijven liggen in afwachting van de riolering. Dergelijke werkzaamheden kunnen natuurlijk wel door de gemeente zelf los van de versterking worden uitgevoerd.]

Artikel 6

1. De Uitvoeringsorganisatie draagt zorg voor opname en beoordeling van de gebouwen conform het plan van aanpak.
2. De Uitvoeringsorganisatie draagt zorg voor opname en beoordeling conform de werkwijze die door de commissie is vastgesteld.
3. De Uitvoeringsorganisatie stelt de resultaten van de opname en beoordeling ter beschikking aan de commissie.

[In deze bepaling wordt bepaald dat de Uitvoeringsorganisatie opnames laat uitvoeren aan de gebouwen die door de gemeente zijn aangewezen in het plan van aanpak. Na de opname wordt voor al deze gebouwen een beoordeling uitgevoerd. Gelet op de meer beperkte capaciteit voor beoordeling, kan er enige tijd zitten tussen opname en beoordeling.

In het tweede lid is bepaald dat de opname en beoordeling aansluiten op de werkwijze van de commissie. Dit is noodzakelijk omdat de beoordeling uiteindelijk leidt tot een besluit van de commissie (artikel 7, eerste lid). De uitkomsten van de opname en beoordeling worden ter beschikking gesteld aan de commissie tbv het opstellen van het veiligheidsoordeel.

Formeel geeft de MEZK dmv deze bepaling opdracht aan zijn dienst (de UO) om conform de planning van de gemeenten en de inhoudelijke eisen van de commissie te werken. De UO zal in de uitvoering informeel afstemmen met de gemeente en commissie als er vragen optreden over resp. planning of inhoud van opname en beoordeling.

Als de uitvoeringsorganisatie achter komt te lopen op de planning van de gemeente, zal in eerste instantie het gesprek worden gevoerd tussen gemeente en UO om deze achterstand in te lopen. Als dit niet mogelijk is wordt dit meegenomen in de jaarlijkse herijking van het plan van aanpak.]

Artikel 7 Veiligheidsbesluit

1. De commissie besluit of een gebouw voldoet aan de veiligheidsnorm.
2. Indien een gebouw niet voldoet aan de veiligheidsnorm bevat het besluit de randvoorwaarden voor veiligheid, bestaande uit:
 - a. de categorie van maatregelen die noodzakelijk is om aan de veiligheidsnorm te voldoen of de typologie die op het gebouw van toepassing is;
 - b. bandbreedte van het voor de versterking benodigde budget;
 - c. een termijn, in jaarschijven, waarbinnen het gebouw aan de veiligheidsnorm dient te voldoen.

[In dit artikel wordt bepaald dat de commissie namens de minister besluit over de veiligheid van de gebouwen waar een opname en beoordeling voor is uitgevoerd. Indien een gebouw aan de veiligheidsnorm voldoet is het gebouw "veilig". De Commissie geeft dit oordeel af en de minister is (eind)verantwoordelijk voor dit oordeel.]

Het veiligheidsbesluit vervangt het "versterkingsadvies" in de oude aanpak. Het veiligheidsbesluit is veel minder gedetailleerd dan het VA en staat bezwaar en beroep tegen open. In de nieuwe aanpak is een categorie of typologie-indeling noodzakelijk. Een categorie-indeling is een inschatting hoe zwaar de maatregelen zijn die op basis van de NPR worden verwacht (zwaar licht midden). Een typologie-aanpak gaat verder. Daarin wordt op basis van de kenmerken van het gebouw direct standaardmaatregelen bepaald. Daarbij is minder uitwerking nodig en kan veel snelheid worden gemaakt. Er zijn op dit moment nog geen typologieën waarbij gevalideerd is dat hetzelfde niveau van bescherming wordt geboden als de NPR.

Als het gebouw niet aan de veiligheidsnorm voldoet geeft de commissie de randvoorwaarden die bepalend zijn voor de verdere uitwerking van de maatregelen (artikel 9). In onderdeel a wordt bepaald dat een categorie of typologie wordt toegekend aan een gebouw. In onderdeel b wordt bepaald dat een bandbreedte van het beschikbare budget wordt gegeven. Dit hangt samen met de categorie of typologie die wordt aangewezen. Dit budget is maatgevend voor de uitwerking van de verdere maatregelen en kan worden gebruikt om te bepalen welke aanvullende bijdrage noodzakelijk is als er een objectgerichte plus wordt uitgevoerd (bijv. sloop nieuwbouw ipv maatregelen met aanvullende financiering van eigenaar). In onderdeel c is bepaald dat een uiterste termijn wordt bepaald waarbinnen de versterking wordt uitgevoerd. Deze termijn moet voldoende ruim zijn voor de gemeente om een eigen invulling te geven aan het vervolgtraject. De termijn is echter niet vrijblijvend en moet worden gehaald.]

Artikel 8 Relatie met schadevergoeding

De commissie kan besluiten dat de uitvoering van maatregelen, als bedoeld in artikel 7, tweede lid, onder a, geheel of gedeeltelijk ten laste komen van de eigenaar van het gebouw als de Tijdelijke commissie mijnbouwschade Groningen een schadevergoeding heeft toegekend die naar zijn aard zodanig is dat hiermee ook het bestaande veiligheidsrisico vanwege het gebouw is weggenomen of kan worden weggenomen.

[Het komt voor dat een gebouw zowel ingrijpende aardbevingschade heeft en niet voldoet aan de veiligheidsnorm. In dat geval kan een schadevergoeding worden uitgekeerd (herstel in oorspronkelijke staat) en bouwkundig versterkt worden (voldoen aan veiligheidsnorm). Soms is het herstel in oorspronkelijke staat voldoende om een gebouw ook aan de veiligheidsnorm te laten voldoen. Dit is bijvoorbeeld het geval als de schade zodanig is dat sloop nieuwbouw (tegen nieuwe bouwnormen) noodzakelijk is om herstel te bereiken.]

In deze bepaling wordt geregeld dat in bepaalde gevallen alleen maatregelen worden aangebracht als de eigenaar een eigen bijdrage levert. Deze bepaling is bedoeld voor het geval de TCMG schadevergoeding in natura heeft aangeboden waardoor het gebouw veilig wordt (sloop/nieuwbouw) of een schadevergoeding uitkeert die is gebaseerd op sloop/ nieuwbouw of ingrijpende werkzaamheden waarmee het huis veilig zou worden.

Per geval zal moeten worden beoordeeld of het redelijk is om gebruik te maken van deze bepaling. Daarom is de bepaling als een *kan* bepaling geformuleerd en is nadrukkelijk bepaald dat de commissie ook een gedeelte van de maatregelen ten laste van de eigenaar kan laten komen.

Deze bepaling maakt mogelijk dat de commissie rekening houdt met de uitkomst van de besluiten van de TCMG. Daarnaast moet worden geregeld dat de werkzaamheden van commissie en TCMG op elkaar worden afgestemd om verwarring bij de eigenaar te voorkomen.

NB. Dit artikel levert geen verplichting op voor de eigenaar om de schadevergoeding in te zetten voor maatregelen. De eigenaar kan versterking weigeren en het geld gebruiken voor andere doelen dan schadeherstel/versterken.]

Artikel 9 Versterkingsbesluit

1. De Uitvoeringsorganisatie neemt conform het plan van aanpak een versterkingsbesluit voor een gebouw waarvoor in het veiligheidsbesluit is vastgesteld dat het niet voldoet aan de veiligheidsnorm.
2. Het versterkingsbesluit wordt opgesteld in samenspraak met de eigenaar van het gebouw.
3. Het versterkingsbesluit bevat de maatregelen die worden getroffen zodat het gebouw aan de veiligheidsnorm voldoet.
4. Het versterkingsbesluit voldoet aan de randvoorwaarden voor veiligheid, als bedoeld in artikel 7, tweede lid.
5. In afwijking van het vierde lid kan in het versterkingsbesluit afwijken van het veiligheidsbesluit indien:
 - a. door een alternatieve maatregel het gebouw aan de veiligheidsnorm voldoet;
 - b. de alternatieve maatregel geen onredelijke vertraging oplevert waarbinnen het gebouw aan de veiligheidsnorm voldoet en
 - c. de initiatiefnemer van de alternatieve maatregel de eventuele meerkosten van deze alternatieve maatregelen draagt.

[Dit artikel bevat de procedure en inhoudsvereisten voor het versterkingsbesluit. Het versterkingsbesluit wordt opgesteld in samenspraak met de eigenaar, bewoner en de gemeente en bevat de maatregelen zoals deze worden uitgevoerd. Het versterkingsbesluit vervangt het definitief ontwerp in de oude aanpak. Er is bezwaar en beroep mogelijk tegen dit besluit.

Het besluit wordt vastgesteld door de Uitvoeringsorganisatie Groningen namens de minister van EZK. Het is niet mogelijk om de gemeente op dit moment het uitvoeringsbesluit vast te laten stellen. Dit is een wettelijke taak van de M EZK die niet aan de gemeente kan worden overgedragen in een beleidsregel. Daarnaast is de gemeente op dit moment niet ingericht op het verwerken van grote aantallen besluiten plus bezwaar en beroep. Conform de bestuurlijke afspraken wordt deze taak en bevoegdheid in de wet uiteindelijk formeel bij de gemeenten neergelegd.

In het eerste lid wordt bepaald dat het versterkingsbesluit na het veiligheidsbesluit wordt vastgesteld. Daarbij is het plan van aanpak leidend. Aangezien uitwerking van versterkingsbesluiten waarschijnlijk langer op zich laat wachten dan de veiligheidsbesluiten (capaciteit) ligt hier een afweging van de gemeente welke gebouwen eerder worden opgepakt. Deze afweging wordt in het PVA gemaakt (en getoetst door het SODM).

In het tweede lid wordt bepaald dat het versterkingsbesluit in samenspraak met de eigenaar van het gebouw wordt opgesteld. De eigenaar wordt direct betrokken bij het uitwerken van de maatregelen op basis van het veiligheidsbesluit van de commissie. Het versterkingsbesluit moet passen binnen de kaders uit het veiligheidsbesluit en deze beleidsregel. Als het niet mogelijk is om binnen deze randvoorwaarden overeenstemming te krijgen met de eigenaar, wordt het versterkingsbesluit vastgesteld en kan de eigenaar in bezwaar en beroep.

In het derde lid is opgenomen dat het besluit de maatregelen bevat en dat daarmee de veiligheidsnorm wordt gehaald.

In het vierde lid is geregeld dat het versterkingsbesluit voldoet aan de randvoorwaarden uit het veiligheidsoordeel.

In het vijfde lid is een regeling opgenomen voor het geval "afwijkende maatregelen" in het versterkingsbesluit op worden genomen. Voorbeelden zijn sloop/nieuwbouw ipv maatregelen met geld uit NPG of van eigenaar. Onderdeel c bepaalt dat de initiatiefnemer de kosten draagt. Dat kan door parallel aan het besluit een overeenkomst te sluiten met een kostenverdeling].

Artikel 10 Batch 1.581

[Pm – herbeoordeling ipv van voor af aan beginnen]

Artikel 11

De Uitvoeringsorganisatie draagt zorg voor de uitvoering van de versterkingsbesluiten conform het plan van aanpak.

[Dit artikel regelt dat de Uitvoeringsorganisatie Groningen de versterking uitvoert volgens het plan van aanpak. In het plan van aanpak worden de individuele versterkingsbesluiten en eventuele samenhangende werkzaamheden gecombineerd tot een integrale planning van de uitvoering. In deze fase vindt geen inhoudelijke beleidsvorming meer plaats (de inhoud van het besluit staat vast en uitvoering moet zsm beginnen).

EZK draagt zorg voor de kosten van uitvoering (hetzij door zelf te betalen, hetzij door zorg te dragen dat de rekening bij NAM komt).

Zoals eerder opgemerkt is het mogelijk dat de UO ook samenhangende werkzaamheden voor de gemeente uitvoert. Dit vergt dan echter een aparte opdracht aan de UO. In die opdracht moet voldoende duidelijk zijn omschreven wat de gemeente wil en hoe deze gefinancierd worden.

Hoofdstuk 4 Afzien van versterken

Artikel 12 Afzien van versterken op verzoek van de eigenaar

1. Een eigenaar van een gebouw kan op ieder moment afzien van versterking van het gebouw.
2. De eigenaar van het gebouw verzoekt schriftelijk aan de Uitvoeringsorganisatie om af te zien van versterken.
3. De Uitvoeringsorganisatie bevestigt schriftelijk de ontvangst van het verzoek om af te zien van versterken, een afschrift van de ontvangstbevestiging wordt verzonden aan:
 - a. het college van burgemeester en wethouders.
 - b. de bewoner van het gebouw indien dit niet de eigenaar is
 - c. bewoners en eigenaren van gebouwen die constructief verbonden zijn aan het gebouw waarvoor het verzoek om af te zien van versterken is gedaan.
 - d. de commissie.
4. Indien de eigenaar van een gebouw het verzoek om af te zien van versterken niet binnen zes weken na de dag van verzending van de ontvangstbevestiging heeft ingetrokken, besluit de Uitvoeringsorganisatie dat het gebouw niet versterkt zal worden.

[Deze beleidsregel bevat een eenvoudige regeling voor het registreren van mensen die niet versterkt willen worden (artikel 12) of die niet meewerken waardoor versterken onmogelijk is (artikel 13). Het is niet mogelijk in de beleidsregel te bepalen dat een eigenaar/ bewoner mee moet werken. Onderzoek in de woning/ aanbrenge versterken vormen inbreuken op het huisrecht en eigendomsrecht en moeten bij wet geregeld worden.

Dit laat onverlet dat het mogelijk is burgers onderling elkaar wellicht kunnen dwingen om mee te doen aan versterken. Bijvoorbeeld als de meerderheid van een rijtje of appartementengebouw versterkt wil worden en een eigenaar niet. Dat is echter formeel een zaak tussen de eigenaren onderling. De Minister heeft geen bevoegdheid om hier een oordeel over te geven. De UO kan wel informeel bemiddelend optreden.

De gemeenten kunnen ook een belangrijke bemiddelende rol spelen bij afwijkende wensen over versterken. De UO betreft de gemeente daarom bij een (voorgenomen) besluit tot afzien van versterken.

Artikel 13 Afzien van versterken door onthouden medewerking

1. De Uitvoeringsorganisatie kan besluiten af te zien van het versterken van een gebouw als de opname van het gebouw of uitvoering van maatregelen onmogelijk is door gebrek aan medewerking van de eigenaar of bewoner van het gebouw.

2. De Uitvoeringsorganisatie stelt de eigenaar en bewoner van het gebouw en het college van burgemeester en wethouders in de gelegenheid om een zienswijze naar voren te brengen over het voornemen om te besluiten dat niet versterkt zal worden.

Artikel 14 Gevolgen van het afzien van versterken

1. Het besluit om niet te versterken wordt bekend gemaakt door verzending aan de eigenaar van het gebouw. Een afschrift wordt toegezonden aan:
 - a. het college van burgemeester en wethouders.
 - b. de bewoner van het gebouw indien dit niet de eigenaar is
 - c. bewoners en eigenaren van gebouwen die constructief verbonden zijn aan het gebouw waarvoor het verzoek om af te zien van versterken is gedaan.
2. Indien is besloten dat een gebouw niet wordt versterkt, wordt het gebouw niet opgenomen in het plan van aanpak, wordt geen veiligheidsbesluit of versterkingsbesluit vastgesteld.
3. Een reeds vastgesteld veiligheidsbesluit of versterkingsbesluit vervalt door het besluit dat niet zal worden versterkt.
4. De eigenaar van een gebouw kan een verzoek doen om intrekking van het besluit om niet te versterken.
5. Als het besluit om niet te versterken wordt ingetrokken, wordt het gebouw opnieuw opgenomen in het plan van aanpak bij de eerst volgende herziening.

Hoofdstuk 5 Escalatie

Artikel 15

1. Indien het college van burgemeester en wethouders of de minister van oordeel is dat de uitvoering van dit besluit onvoldoende is om uitvoering te geven aan de op hen drukkende verplichtingen en publieke taken, informeren zij de andere bestuurlijke partijen hierover.
2. Uiterlijk een maand na de kennisgeving, bedoeld in het eerste lid, wordt een bestuurlijk overleg gehouden tussen de bestuursorganen, betrokken bij de uitvoering van deze beleidsregel.
3. Een college van burgemeester en wethouders kan na het bestuurlijk overleg zijn medewerking aan dit besluit opzeggen.
4. Indien het college van burgemeester en wethouders zijn medewerking opzegt, wordt voor de verdere uitvoering van dit besluit, voor die gemeente, de minister gelezen in plaats van het college van burgemeester en wethouders of de gemeenteraad.
5. Indien de minister na het bestuurlijk overleg van mening is dat de uitvoering door een gemeente van dit besluit onvoldoende is om uitvoering te geven aan zijn taken, kan hij bepalen dat voor de verdere uitvoering van dit besluit, voor die gemeente, de minister gelezen wordt in plaats van het college van burgemeester en wethouders of de gemeenteraad.

[De escalatie bestaat uit het feit dat de minister kan afwijken van de beleidsregel als de veiligheid niet is geborgd. Dan zal (buiten deze beleidsregel om) de minister van EZK genoodzaakt zijn om zonder overleg of medewerking van de gemeenten uitvoering te geven aan de versterking. Anderzijds maakt het mogelijk dat gemeenten stoppen met de uitvoering indien zij de uitvoering onmogelijk achten, bijvoorbeeld door een gebrek aan capaciteit van de uitvoeringsorganisatie.]

Hoofdstuk 6 Tijdelijke commissie versterking

Artikel 16

1. Er is een Tijdelijke commissie versterking, die bestaat uit twee deelcommissies:
 - a. de deelcommissie versterken;
 - b. de deelcommissie bezwaar.

2. De deelcommissie versterken heeft tot taak namens de minister veiligheidsbesluiten te nemen.
3. De deelcommissie bezwaar heeft tot taak het nemen van beslissingen op bezwaar tegen veiligheidsbesluiten, het voeren van beroepsprocedures tegen beslissingen op bezwaar en het voeren van hoger beroepsprocedures tegen uitspraken van de rechtbank over de door de deelcommissie bezwaar genomen beslissingen op bezwaar.
4. De commissie kan zich laten bijstaan door deskundigen.
5. De minister stelt personeel en huisvesting ter beschikking aan de commissie.
6. Aan de voorzitter van de commissie, de voorzitter van de deelcommissie versterken en de voorzitter van de deelcommissie bezwaar wordt, ieder voor zich mandaat, volmacht en machtiging verleend voor aangelegenheden die verband houden met de in het tweede respectievelijk derde lid bedoelde taken waaronder begrepen het nemen van besluiten, het verrichten van privaatrechtelijke rechtshandelingen en overige handelingen op het gebied van de Wet openbaarheid van bestuur, de Algemene verordening gegevensbescherming, de Wet hergebruik overheidsinformatie en voor de afhandeling van interne klachten en verzoeken van de Nationale Ombudsman.
7. Aan de voorzitter van de commissie wordt tevens mandaat, volmacht en machtiging verleend voor het nemen van besluiten voor de personele aangelegenheden van de commissie.
8. De voorzitter van de commissie, de voorzitter van de deelcommissie versterken en de voorzitter van de deelcommissie bezwaar kunnen ieder voor zich binnen hun werkterrein aan een lid van de Commissie, een lid van de deelcommissie versterken, respectievelijk een lid van de deelcommissie bezwaar, ondermandaat, volmacht en machtiging verlenen voor het nemen van besluiten en het verrichten van privaatrechtelijke rechtshandelingen en overige handelingen die verband houden met de in het tweede, respectievelijk derde lid bedoelde taken.

[Dit hoofdstuk fungeert als het instellingsbesluit van de tijdelijke commissie versterken (de TCV). Er is een parallel gezocht met de TCMG waarbij vereenvoudigen zijn doorgevoerd waar mogelijk. In deze opzet maakt de commissie geen onderdeel uit van de TCMG en zijn de processen van schade en versterken nog niet op elkaar afgestemd.]

Dit beleidskader moet op zeer korte termijn worden vastgesteld om de voortgang van de (opnieuw) lopende versterkingsoperatie niet te beperken. Bestuurlijk is daarom afgesproken dat eind april een kader voor versterking beschikbaar is. Gelet op deze zeer korte termijn moeten keuzes worden gemaakt welke onderdelen worden geregeld. Integratie van schade en versterken is complex. Dit gaat niet op zeer korte termijn lukken. Daarom is er nu voor gekozen om het proces van versterken en de organisatie van versterking apart te houden van schade. Uiteindelijk blijft de intentie blijft om naar een integratie van schade en versterken toe te werken.

Op basis van het vierde lid wordt personeel ter beschikking gesteld aan de commissie. Dit zal een eigen secretariaat zijn en ondersteuning door de UO. De wijze waarop personeel ter beschikking wordt gesteld moet nog worden besproken met RVO/UO en (als mogelijk) een beoogd voorzitter van de commissie (die is nog niet in beeld).]

Artikel 17

1. Elke deelcommissie bestaat uit een voorzitter, tevens lid, en ten minste twee andere leden.
2. De voorzitter van de commissie is tevens de voorzitter van de deelcommissie versterken. De voorzitter en de andere leden worden door de minister benoemd voor een termijn van twee jaar.
3. Ten minste één van de leden van een deelcommissie beschikt over diepgaande en actuele kennis van de oorzaken en gevolgen van de aardbevingen in Groningen en veiligheid van gebouwen.
4. De voorzitter en de andere leden kunnen door de minister worden geschorst en ontslagen.
5. Schorsing en ontslag vindt plaats:
 - a. wegens ongeschiktheid of onbekwaamheid voor de vervulde functie dan wel wegens andere zwaarwegende in de persoon van de betrokkene gelegen redenen;
 - b. op eigen verzoek.

6. Voor de voorzitter van de commissie en andere leden van de commissie kunnen plaatsvervangers worden benoemd. Het tweede tot en met het vijfde lid zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 18

1. Aan een voorzitter wordt een vaste vergoeding per maand toegekend, waarbij de salarisschaal wordt vastgesteld op schaal 18 van bijlage B van het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1984 en de arbeidsduurfactor jaarlijks wordt vastgesteld.
2. Aan de andere leden wordt, ieder voor zich, een vaste vergoeding per maand toegekend, waarbij de salarisschaal wordt vastgesteld op schaal 16 van bijlage B van het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1984 en de arbeidsduurfactor jaarlijks wordt vastgesteld.
3. De arbeidsduurfactor wordt door de minister bij aanstelling vastgesteld.
4. Personen die een functie vervullen bij instellingen of organisaties als bedoeld in de artikelen 1.2 tot en met 1.5 van de Wet normering bezoldiging topfunctionarissen publieke en semipublieke sector ontvangen geen vergoeding op grond van de Wet vergoedingen adviescolleges en commissies.

[de rechtspositionele bepalingen voor de vz en leden van de commissie zijn overgenomen uit het Besluit mijnbouwschade Groningen en vereenvoudigd omdat JenV hier geen rol speelt. De arbeidsduurfactor moet nog worden gezien].

Artikel 19

1. De leden van de commissie zijn onafhankelijk, het aan haar ter beschikking gestelde personeel en de door de commissie ingeschakelde deskundigen verlangen of ontvangen geen instructies van derden die op een individuele zaak betrekking hebben.
2. De leden brengen op persoonlijke titel hun kennis en ervaring in en treden niet op als vertegenwoordiger van een belangengroep.

[Deze bepaling borgt het onafhankelijke karakter van de commissie. Tevens wordt geborgd dat het "uitgeleende" personeel (het secretariaat en een deel van de NCG/uitvoeringsorganisatie wat de veiligheidsbesluiten voorbereid) alleen instructies krijgt van de commissie.]

Artikel 20 Werkwijze commissie

1. De commissie stelt met inachtneming van dit besluit de wijze vast waarop wordt bepaald welke maatregelen nodig zijn om te voorkomen dat als gevolg van de gaswinning uit het Groningenveld de veiligheid wordt geschaad.
2. De werkwijze van de commissie, als bedoeld in het eerste lid, wordt uiterlijk 3 maanden na publicatie van dit besluit en gehoord de colleges van burgemeester en wethouders, het college van gedeputeerde staten en de betrokken maatschappelijke organisaties vastgesteld.
3. Tot de werkwijze van de commissie behoort in ieder geval:
 - a. het risicomodel dat wordt gebruikt om het risicoprofiel van een gebouw te bepalen;
 - b. de criteria voor het aanpassen van het risicoprofiel van een gebouw ten opzichte van de uitkomst van het risicomodel;
 - c. de wijze waarop wordt bepaald of een gebouw voldoet aan de veiligheidsnorm;
 - d. de wijze waarop de categorieën van maatregelen van versterken of typologieën van gebouwen wordt bepaald;
 - e. de bandbreedte van het budget dat beschikbaar is bij de uitvoering van versterkingsmaatregelen in een bepaalde categorie of typologie.
4. De werkwijze van de commissie draagt bij aan een spoedige, eenduidige en rechtvaardige uitvoering van de versterkingsopgave. De werkwijze laat ruimte om de versterkingsopgave in de lokale situatie in te passen en koppelkansen te benutten.

[Deze bepaling biedt de mogelijkheid voor het TIVO om algemene kaders vast te stellen voor versterken. Dergelijke kaders zijn noodzakelijk voor een gelijke behandeling en bieden zekerheid voor betrokkenen. De werkwijze van de commissie vormen een concretisering van dit besluit en de wettelijke verplichting van de minister om maatregelen te treffen (artikel 52g, derde lid, van de Mijnbouwwet).

In het tweede lid is geregeld dat de commissie binnen drie maanden een werkwijze vaststelt en dat de decentrale overheden en MO's hierbij worden betrokken.

Het derde lid is een niet limitatieve opsomming van kaders die in ieder geval noodzakelijk zijn. Onderdeel a is de aanwijzing van het risicomodel. Dit is op dit moment het HRA maar de commissie heeft de mogelijkheid om een ander model aan te wijzen als dit beschikbaar is (het TNO-model). Onderdeel b zijn de criteria die worden gehanteerd om de HRA-lijst te "verrijken". Onderdeel c is de aanwijzing van de toepasselijke versie van de NPR (of als deze beschikbaar is typologie), onderdeel d schrijft voor dat er ofwel een categorie-indeling beschikbaar is of typologieën. Dat is noodzakelijk voor de werking van artikel 7 waarin slechts op categorie of typologie-niveau wordt bepaald wat er voor een gebouw nodig is, waarbij de verder invulling aan de gemeente wordt overgelaten. Nb. Een categorie-aanduiding kan een inschatting zijn van de orde grote van maatregelen die op grond van de NPR nodig zullen zijn. Een typologie gaat verder want geeft ook bepaalde standaardmaatregelen mee. Onderdeel e bepaalt dat er een budget gekoppeld is aan de categorie of typologie-indeling zodat gemeente, bewoner en uitvoerder weten wat ze kunnen verwachten.

Op basis van het vierde lid moeten de werkwijze van de commissie snelheid en efficiëntie bevorderen en voldoende ruimte laten aan de gemeenten. De gemeente kunnen de ruimte die door de commissie wordt gelaten invullen door algemene kaders of instructies per.]

Artikel 21

1. De commissie brengt periodiek en in elk geval eenmaal per jaar aan de minister en de colleges van burgemeester en wethouders een verslag uit over haar werkzaamheden van het afgelopen jaar. In dit verslag wordt in elk geval aandacht besteed aan de door de commissie gehanteerde werkwijze, procedures en beoordelingsmethodiek.
2. De commissie verstrekt desgevraagd aan de minister de voor de uitoefening van zijn taken benodigde inlichtingen.
3. Het beheer van de bescheiden betreffende de werkzaamheden van de commissie geschiedt op overeenkomstige wijze als bij het Ministerie van Economische Zaken en Klimaat. De bescheiden worden na beëindiging van de werkzaamheden van de Commissie bewaard in het archief van dat ministerie.

[Deze bepaling regelt op welke wijze de commissie verslag uitbrengt aan de minister en de gemeenten. Deze informatie kan door de bestuurlijke partijen worden betrokken bij de bestuurlijke overleggen over de voortgang van de operatie.]

Hoofdstuk 7 overgangs- en slotbepalingen